

Тхань Тхуї Ку, Туан Ань Нгуєн

Пандемія Covid-19 і вразливість засобів до існування жителів міських районів В'єтнаму

Мета проведення дослідження – вивчення питання вразливості засобів до існування, з якою зіткнулися жителі міських районів В'єтнаму з появою пандемії Covid-19. Вразливість людей вивчається з погляду вразливості в плані зайнятості та доходів. Щоби визначити втрати засобів до існування, з якими стикаються жителі міських районів В'єтнаму, порівнюються зміни в їхніх доходах і зайнятості під час спалаху Covid-19 і після поступового контролю над епідемією. Дані для дослідження отримано від 206 сімей міських районів В'єтнаму, які безпосередньо постраждали від епідемії. Для оцінювання вразливості людей під час спалахів епідемії застосовано метод багатовимірної регресії. Згідно з результатами дослідження, розрив у доходах із початком пандемії Covid-19 та її кінцем є досить значним (орієнтовно 7,6189 млн в'єтнамських донгів на місяць). Результати багатфакторної регресійної моделі показують, що ступінь державної допомоги, наданої під час епідемії, має найбільший позитивний вплив на доходи та якість життя людей (стандартизовані коефіцієнти = 0,584), тоді як безробіття в період спалаху пандемії має негативний вплив, завдаючи шкоди доходам (стандартизовані коефіцієнти = -0,395). На основі результатів дослідження в статті запропоновано нові стратегії забезпечення засобів до існування для жителів В'єтнаму в контексті «нової норми».

Ключові слова: дохід, зайнятість, адаптивна здатність, стратегії забезпечення засобів до існування, безробіття, підтримка уряду

Класифікація JEL: D10, O10, R10, R20

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.